

Når talen falder på den danske og den nordiske velfærdsmodel er det værd at erindre sig og værne om det vidtforenede samspil, der er mellem utrolig mange frivillige organisationer og de forskellige led i den offentlige forvaltning og de demokratiske beslutningstagere. Vi kan ikke over skatterne alene hjælpe på menneskers følelse af ensomhed og isolation. Dertil kræves, at nogle mennesker aktivt involverer sig i de ensomme.

Derfor støtter vi i Det Radikale Venstre, at de frivillige organisationer får offentlige midler at forvalte som støtte til de arrangementer, de bringer på fode målrettet mod dem, der er aller mest alene. Og i juletiden er der heldigvis mange, som fortjener en uforbeholden anerkendelse af deres uegennyttige arbejde. Den underskov af frivilligt arbejde i samspil med den offentlige forpligtelse over for ældre medmennesker kan vi overhovedet ikke undvære i et velfærdssamfund som det danske.

Endelig vil jeg nævne behovet for plejehjem og især behovet for pleje af og omsorg for de senildemente. Der foregår heldigvis god forskning, der forhåbentlig vil afklare årsagerne og finde frem til gode behandlingsformer netop for de senildemente.

Vi kan glæde os over, at flertallet af ældre mennesker lever et selvstændigt og værdigt liv med lidt eller megen støtte. Men de fleste, om ikke alle, lever med frygten for, hvad der vil ske, og om der er hjælp parat, hvis de på alle livsområder bliver helt afhængige af andres hjælp. Frygten for sådanne tilstande i alderdommen er reel nok.

Derfor er det prisværdigt, at regeringen sammen med kommunerne har taget initiativer, der kan sikre flere plejehjemspladser og ældrevenlige boliger, med de forslag, der er til behandling i Folketinget. Dette sammenholdt med det kvalitative løft i uddannelsesniveaet vil gøre hele ældrepolitikken langt mere positiv.

Generelt må man dog sige, at flertallet af pensionisterne har en økonomi med et rimeligt rådighedsbeløb sammenlignet med mange erhvervsaktive.

For Det Radikale Venstre er det vigtigt at være med til at sikre en mangfoldighed i udbudet inden for pleje af og omsorg for ældre medmennesker.

Til sidst skal jeg meddele, at Det Radikale Venstre ikke kan støtte det fremsatte dagsordensforslag.

Kirsten Jacobsen (FP):

Fremskridtspartiet tager meget gerne et medansvar for, at Folketinget har skullet have denne debat om de ældres vilkår hvert år. Men det er selvfølgelig sørgeligt, at det ikke er lykkedes at få Folketingets flertal til at reagere på anden måde end med fine ord og en markedsføring, som er så hul, at man snart kan se igennem den.

Fremskridtspartiet vil ikke acceptere de uværdige forhold, som vi stadig væk byder de allersvageste borgere: de ældste, de senildemente, de fysisk handicappede og de psykisk handicappede.

Et ordentligt samfund kendetegnes ved, hvordan samfundet behandler de dele af befolkningen, som ikke er i stand til at tage vare på sig selv. Og når det ses i den målestok, synes Fremskridtspartiet ikke, at vi i Danmark kan være bekendt at sige, at vi har et ordentligt samfund, for vi behandler ikke disse grupper ordentligt.

Jeg er enig med dem, der har sagt, at de ældre ikke er en ensartet gruppe, og det gælder selvfølgelig også de handicappede. Der er naturligvis mange, der er tilfredse, og der er også foretaget forbedringer og justeringer i årenes løb. Derfor vil jeg overhovedet ikke bruge min tid på dét, men blot sige: Det er udmærket; sådan skal det også være; vi støtter fuldt og helt mangfoldigheden og det frie valg.

Så hele min tid skal bruges på den gruppe, som der mangler at blive gjort noget ved, og jeg er overbevist om – og det er Fremskridtspartiet også – at man altså er nødt til nu at starte en opprioritering eller omprioritering inden for statens samlede budget på dette område, hvis det ikke kan være anderledes.

Det burde jo være selvsagt, for selv i en almindelig husholdning er det jo sådan, at hvis man bliver arbejdsløs, hvis der bliver knappe tider, så er det første, man gør, jo ikke, at man holder op med at give børnene mad for at kunne beholde villæen og vovhunden. Det første er selvfølgelig, at man trapper ned på rødvinen og sælger bilen.

Men det er ligesom om man altså har haft en svag gruppe i Danmark: de ældre og de senildemente, de, der ikke var i stand til at protestere med egen mund, og de, der ikke var mange stemmer i, og deres forhold kunne man bare skære ned på hver gang.

Vi har da også set det forud for dette års finanslov. Det ene spareforslag efter det andet er blevet lagt på bordet, og nu kommer der en underlig lineær opgørelse af, at ældre, der bor